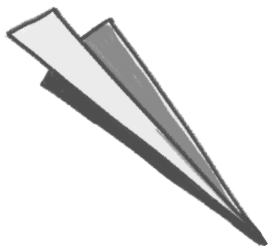

LOUIS SACHAR

YANLIŞ SIRADAKİ ÇOCUK

LOUIS SACHAR
YANLIŞ SIRADAKİ
ÇOCUK

YANLIŞ SIRADAKİ ÇOCUK

© 2025, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ

1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 1987, Louis Sachar

İlk baskı 2000 yılında, Amerika Birleşik Devletleri'nde *There's a Boy in the Girls' Bathroom* adı ile Penguin Random House Children's Book'un markası olan Yearling tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın telif hakları AnatoliaLit Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Louis Sachar

TÜRKÇELEŞTİREN: İpek Güneş Çığay

EDİTÖR: Yağmur Yavaş

DÜZELTİ: Barış İnce

SON OKUMA: Hazal Çevik

KAPAK TASARIMI: Helinsu Cengiz

GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Güngörler Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

Saray Mahallesi 658. Cadde No:11 Kahramankazan/Ankara

Tel: 0312 394 28 82

Birinci Baskı: Ocak 2026 (2000 adet)

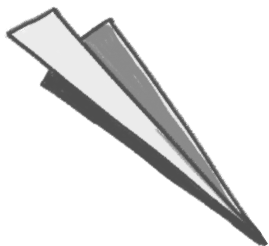
ISBN: 978-625-380-074-1

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 49889

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

LOUIS SACHAR
YANLIŞ SIRADAKİ
ÇOCUK

Louis Sachar

1954'te New York'ta, East Meadow'da doğdu. İlk çocuk hikâyesini lisedeyken yazdı. Hikâyenin kahramanı, öğrencilerini elmaya çeviren Bayan Gorf adında kalpsiz bir öğretmendi. Üniversitede okurken Kuzey Kaliforniya'daki Hillside İlkokulunun bahçe gözetmeni olarak çalıştı. Çocuklar ona “Bahçe Öğretmeni Louis” diyordu. Bu okulda tanıştığı öğrencilerden ve yaşadıklarından ilhamla, çok sevilen “Yamuk Okul” serisini yazdı.

Louis Sachar, hukuk fakültesinden mezun oldu ancak avukatlık yapmak yerine kitap yazıyor çünkü esas bu işi seviyor. “Yamuk Okul” serisi, “Marvin Redpost” serisi, *Çukurlar* gibi birçok kitaba imzasını atarak uluslararası çoksatın çocuk edebiyatı yazarları kategorisine giren ve pek çok ödüle değer görülen Sachar; eşi, kızı ve iki köpeğiyle Teksas'ta yaşıyor, boş zamanlarında birç oynamaya bayılıyor.

Tudem Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Yamuk Okul'dan Yumuk Hikâyeler (*roman*)

Yamuk Okul Yıkılıyor (*roman*)

Yamuk Okul'da İşler Karışıyor (*roman*)

Yamuk Okul'da Kıyamet Kopuyor (*roman*)

Çukurlar (*roman*)

Marvin Redpost - Kayıp Prens'in Sırrı (*roman*)

Marvin Redpost - Sümük Meselesi (*roman*)

Marvin Redpost - Köpek Bakıcısı (*roman*)

Marvin Redpost - Sınıftaki Başkan (*roman*)

Marvin Redpost - Uçan Doğum Günü Pastası (*roman*)

Marvin Redpost - Süper Hızlı ve Kontrolsüz (*roman*)

Marvin Redpost - Sihirli Kristal (*roman*)

Yanlış Sıradaki Çocuk (*roman*)

Carla'ya

Bradley Chalkers sınıfın arkasında otururdu; en arka sırada. Yanındaki veya önündeki sırada kimse oturmazdı. Bir ada gibi tek başınaydı Bradley.

Elinde olsa, dolabın içinde otururdu. Böylece dolabın kapısını kapayabilir ve Bayan Ebbel'ı dinlemek zorunda kalmazdı. Bayan Ebbel'in bunu umursayacağını sanmıyordu. Hatta böylesi, kadının hoşuna bile gidebilirdi. Sınıf arkadaşlarının da öyle... Sonuç olarak, Bradley dolapta oturursa herkesin çok daha mutlu olacağını düşünüyordu fakat ne yazık ki sırası oraya sığmazdı.

“Çocuklar,” dedi Bayan Ebbel. “Yeni sınıf arkadaşınız Jeff Fishkin'le tanışın. Jeff, bildiğiniz gibi ülkemizin başkenti olan Washington, D.C.'den buraya yeni taşındı.”

Bradley, Bayan Ebbel'in yanında duran yeni çocuğa baktı. “Arkadaşlarına biraz kendinden bahsetsene Jeff,” dedi Bayan Ebbel, ona cesaret vererek.

Yeni çocuk omuz silkti.

“Utanmana gerek yok,” dedi Bayan Ebbel.

Yeni çocuk bir şeyler mırıldandıysa da Bradley onun ne dediğini duymadı.

“Hiç Beyaz Saray’a gittin mi Jeff?” diye sordu Bayan Ebbel. “Arkadaşlarının bunu merak ettiğinden eminim.”

“Hayır, hiç gitmedim,” dedi yeni çocuk hızlıca, başını iki yana sallayarak.

Bayan Ebbel ona gülümsedi. “Peki bakalım, sana oturacak bir yer bulsak iyi olacak.” Sınıfa göz gezdirdi. “Hımm, sanırım arka sıralar haricinde oturabileceğin bir yer yok.”

“Hayır, Bradley’nin yanına olmaz!” diye haykırdı ön sıralardan bir kız.

“Bradley’nin önünde oturmaktan iyidir,” dedi kızın yanındaki oğlan.

Bayan Ebbel kaşlarını çattı. Jeff’e döndü. “Üzgünüm ama başka boş yer yok.”

“Benim için fark etmez,” diye mırıldandı Jeff.

“Şey, kimse orada oturmak... istemiyor,” dedi Bayan Ebbel.

“Doğru,” diye söze girdi Bradley. “Kimse yanıma oturmak istemez!” Acayip bir biçimde gülümsedi. Ağzını iki yana öyle germişti ki, gülümsüyor mu yoksa somurtuyor mu, anlaşılmıyordu.

Jeff sarsak hareketlerle yanına otururken, gözlerini pörtleterek oğlanı izledi. Jeff ona gülümseyince de bakışlarını kaçırdı.

Bayan Ebbel derse başladığı sırada, Bradley bir kalem ve bir parça kâğıt çıkarıp bir şeyler karalamaya koyuldu. Sabahın büyük kısmında bazen kâğıda, bazen de sırasına karalamayı sürdürürdü. Bazen o kadar sert bastırırdı ki kalemin ucu kırılırdı.

Ne zaman böyle olsa Brad gülerdi. Sonra kırık ucu, sırasındaki çer çöpten birine bantlayıp kalemini açar ve tekrar karalamaya başlardı.

Sırası yırtık kâğıt parçaları, kalem uçları, çiğnenmiş silgiler ve başka tanınmaz hâldeki şeylerle doluydu; bunların hepsi de birbirine bantlanmıştı.

Bayan Ebbel o sırada, okuyup notladığı edebiyat sınavı kâğıtlarını öğrencilere dağıtıyordu. “Çoğunuz başarılısınız,” dedi. “Sonuçlardan gayet memnunum. On dördünüz Pekiyi aldı, geri kalanınız da İyi aldı. Tabii, bir tane Başarısız var ama...” Omuzlarını silkti.

Bradley sınav kâğıdını herkesin görebileceği şekilde havaya kaldırdı ve deminki alaycı gülümsemeyi takındı.

Bayan Ebbel öğrencilerle birlikte sınav sorularını tek tek gözden geçirirken, Bradley makasını çıkardı ve sınav kâğıdını büyük özenle küçük kareler hâlinde kesti.

Teneffüs zili çaldığında Brad kırmızı ceketini giyip tek başına dışarı çıktı.

“Hey Bradley, bekle!” diye seslendi biri, arkasından.

Şaşırان Brad arkasına döndü.

Yeni çocuk koşarak yanına geldi. “Merhaba,” dedi Jeff.

Bradley büyük hayretle oğlana baktı.

Jeff gülümsedi. “Yanında oturmak benim için sorun değil,” dedi. “Gerçekten.”

Bradley ne diyeceğini bilemedi.

“Beyaz Saray’a gittim aslında,” diye itiraf etti Jeff. “İstersen sana anlatırım.”

Bradley bir an düşündükten sonra, “Bana bir dolar vermezsen üzerine tükürürüm,” dedi.

Bazı çocuklar vardır, sadece yüzlerine bakarak bile iyi tükürüklerini anlayabilirsin. Bradley Chalkers'ı tanımlamanın da en iyi yolu bu olabilirdi. Brad, iyi tüküren birine benziyordu.

Bayan Ebbel'in sınıfındaki yaşça en büyük ve en sert görünümlü çocuktur. Diğer çocuklardan bir yaş büyüktü çünkü dördüncü sınıfı iki kez okumuştur. Şimdi de ilk defa beşinci sınıftaydı ama büyük olasılıkla son defa olmayacaktı.

Jeff ona şöyle bir bakıp bir dolar verdi ve koşarak kaçtı.

Bradley kendi kendine güldü, sonra oynayıp eğlenen çocukları izledi.

Teneffüsten sonra sınıfa döndüğünde Bayan Ebbel'in ona bir şey söylememesine şaşırdı. Oysa Jeff'in onu öğretmene gammazlayacağını, kendisinin de doları geri vermek zorunda kalacağını sanmıştı.

Sınıfın en dibindeki sırasına oturdu. *Beni gammazlamaya korktu herhâlde*, diye düşündü. *Beni gammazlarsa başına ne geleceğini anlamış olmalı!* Brad için için güldü.

Öğle yemeğini de tek başına yedi.

Yemekten dönüşte Bayan Ebbel onu masasına çağırdı.

“Kim, ben mi?” diye sordu Brad. Çoktan sırasına geçip oturmuş Jeff’e pis pis bakarak, “Ben bir şey yapmadım,” dedi.

“Gönderdiğim notu annene verdin mi?” diye sordu Bayan Ebbel.

“Ha? Ne notu? Bana not falan vermediniz ki.”

Bayan Ebbel içini çekti. “Hayır, verdim Bradley. Hatta ilkinin çalındığını söylediğin için sana iki defa not verdim.”

“Ha, doğru ya,” dedi Brad. “Notu anneme vereli epey oldu.”

Bayan Ebbel oğlana şüpheyle baktı. “Bradley, annenin yarın okula gelmesi çok önemli.”

Ertesi gün veli toplantısı yapılacaktı.

“Annem gelemez,” dedi Bradley. “Hasta.”

“Ona notumu vermedin, değil mi?”

“İnanmıyorsanız doktorunu arayın.”

“Okulda yeni bir danışman işe başladı,” dedi Bayan Ebbel. “Annenin onunla tanışması çok önemli bence.”

“Ah, çoktan tanıştı,” dedi Bradley. “Birlikte bowling oynamaya gidiyorlar.”

“Sana yardım etmeye çalışıyorum Bradley.”

“İnanmıyorsanız bowling salonunu arayın!”

“Peki Bradley,” dedi Bayan Ebbel ve konuyu kapadı.

Bradley, paçayı kurtardığına sevinerek yerine döndü. Yan gözle Jeff’e baktı, çocuğun onu şikâyet etmemesini aklı almıyordu. Defterine yazıp çizerken bir yandan da Jeff’in

kendisine söylediklerini düşündü. *Hey Bradley, bekle. Merhaba. Yanında oturmak benim için sorun değil. Gerçekten. Beyaz Saray'a gittim aslında. Istersen sana anlatırım.*

Bradley'nin kafası karışmıştı.

Diğer çocukların kendisine neden kötü davrandığını anlıyordu. Buna takıldığı da yoktu. Hepsinden nefret ediyordu zaten. Onlardan nefret ettiği sürece, hakkında ne düşündükleri önemli değildi.

Bu yüzden Jeff'i üzerine tükürmekle tehdit etmişti. Jeff ondan nefret etmeden önce, kendisi Jeff'ten nefret etmeliydi.

Oysa şimdi kafası karışmıştı. *Hey Bradley, bekle. Merhaba. Yanında oturmak benim için sorun değil. Gerçekten.* Sözcükler kafasının içinde dönüp duruyordu.

Okuldan sonra Jeff'in peşine takıldı. "Hey, Jeff," diye seslendi, "bekle!"

Jeff döndü, sonra koşarak kaçmaya başladı ama Bradley daha hızlıydı. Okul binasının köşesinde Jeff'e yetişti.

"Hiç param kalmadı," dedi Jeff, gergin gergin.

"Arkadaşım olursan, sana bir dolar veririm," dedi Bradley. Jeff'in daha önce ona verdiği doları uzattı.

Jeff yavaşça uzanıp parayı kaptı.

Bradley yine o alaycı gülümsemesini takındı. "Beyaz Saray'a gittin mi hiç?" diye sordu.

"Şey... evet," dedi Jeff.

"Ben de gittim!" dedi Bradley. Döndü ve eve koştu.

LOUIS SACHAR

YANLIŞ SIRADAKİ

ÇOCUK

Türkçeleştiren: İpek Güneş Çığay

Bradley, sınıfın en arkasında tek başına oturan, herkesin “sorunlu çocuk” dediği, hatta zamanla kendisinin bile buna inanmaya başladığı o çocuk... Yalan söylüyor, kavga ediyor, derslerle hiç alakası yok... Çünkü başkalarının ondan beklediği bu.

Bazen en büyük savaş içindedir ama bir gün birileri karşına çıkar ve tüm hikâyeyi değiştirir, belki de barış gelir.

İşte, Jeff ile Carla bu hikâyeye yeni bir ihtimal sunuyor:
Bradley, gerçekten başka biri olabilir mi?

Newbery Madalyası dâhil pek çok ödülle onurlandırılmış Louis Sachar’dan, cesaret ve kendine güveni yeniden keşfetmeye dair hem komik, hem düşündüren, hem iyileştiren bir roman.

tudem.com

f t i y l u tudemyayingrubu

ISBN: 978-625-380-074-1

9 786253 800741